

нара. А за Манлія сѣкій отъ гражданы тѣ отдѣлилъ вино и брашно. Отъ най послѣдни тѣ останѣли зърна напекли хлѣбъ и замѣряли съ него въ непріятеля, за да покажатъ, че ёще много хлѣбъ остава въ Капитолій. Тогази Галлы тѣ изгубили надежда та си да преземѣтъ Капитолій съсъ гладъ, толкози повече, че са раздалъ и слухъ за приближаванье то на Камилла съсъ войска.

Бреннъ са показалъ готовъ да заключи миръ, съ условіе, да му заплатѣтъ Римляны тѣ 1000 фунта злато. При тегленье то на злато то, Галлы тѣ употребили измама; когато Римляны тѣ наченѣли да са оплакватъ отъ туй, Бреннъ хвърлилъ на вѣзнытѣ своя мечъ и опаска та си, и говорялъ: „тежко на побѣдены тѣ!“ Но до като мѣряли и тегляли, до като са карали и препирали, евилъ са диктаторъ тѣ, Римляны тѣ почтително са разетѣнили предъ него: Камилъ съборилъ злато то отъ вѣзны тѣ и казалъ „Римляны тѣ плащатъ съсъ желѣзо, — не съсъ злато. Договоръ тѣ нѣма сила, защото той ё заключенъ безъ диктатора.“ Станѣло сраженіе, и Бреннъ былъ обрънѣтъ на бѣгъ.

5.

Камилъ былъ непріятель на Манлія, нареченаго „Капитолинскій“, който былъ много уважаванъ отъ народа. Споредъ силна та партія между патриціи тѣ, Камилъ былъ обѣщанъ съ награды, а Манлій не получилъ нищо. Туй го раздразило; той преминѣлъ къмъ страна та на народа, тегло то и утѣсненіе то на когото, може и безъ туй да му ё было до душа. Веднѣжъ, единъ заимодавецъ турнѣлъ за дългъ въ оковы одного старого водача и сподвижника на Манлія, — Манлій тозь часъ го искупилъ. Народъ тѣ велегласно му рѣкоплескалъ. За евтена цѣна Манлій продалъ най добрия си чефликъ и са заклелъ, че до като остане у него и единъ асъ (дребна монета), никой нѣма да са тури за дългове въ неволя. Той улеснявалъ бѣдны тѣ съ пары безъ проценты. Скоро негова та кѣща станѣла сборище на недоволны